

A MISKOLCI BÖLCSÉSZ EGYESÜLET TANÉVNYITÓ ÜNNEPSÉGE

2010. szept. 16-án

Tisztelt hölgyeim és uraim!
Elnök asszony,
Nagytiszteletű Úr, kedves vendégeink
és külön üdvözlöm a hallgatóinkat!

Ünnepelni gyűltünk össze, mint minden évben a tanévkezdés idején. A hallgatók nagy elhatározása, az embertársaink lelki problémái iránti elkötelezettsége, a segíteni akarás, mondhatjuk úgy is, hogy az elhivatottságuk bizonyágtétele az, ami még inkább ünnepé teszi ezt a napot mind-egyikünk számára.

Mi, itt állunk ünneplőbe öltözötten és várunk egymástól valamit, adva egymásnak valamit, mert mindez következik az emberi kapcsolatokból.

Közös sikerek, közös örömök, sőt az esetleges nézeteltérések is összekötnek majd bennünket.

Kedves hallgatóink! A mai nappal egy új kapu, egy új út nyílik meg, amit mindenkinek saját-magának kell majd kitaposnia, mert nehezen járható és sok-sok buktatóval van tele – és ezeket csak a szorgalmas tanulással megszerzett tudással, a páciensek iránti szerető, együtt érző segíteni akarással lehet valamennyire kiegyengetni...

Az ifjú kor felnőtté érésében eljutottak az első igazán nagy döntés meghozatalához és annak megvalósításához.

S ebben nagyszerűen összetalálkozik minden.

Mi úgy szeretnénk látni és látjuk is önöket, hogy tudják kötelességeiket és jogaikat: a becsületet, tiszta alkotó munka kötelességét és jogát a közösségért, a hazáért, a barátokért, a munkatársakért, a majdani társaikért. Tudják: *egy mindenkiért!*

Soha ne felejtsek, a szigorú szó, a kemény követelés, s közben a megértő hallgatás legfőbb jegy-e annak, hogy az otthon melege, az édesanyák talán e pillanatokban megtört mosolya, az apák büszke hallgatása, az iskola tanító, nevelő szava, a tanárok biztató tekintete önök felé fordulva önökért van! ... Mert holnapra többé kell válniuk, mint amilyenek ma és holnapután újabb feladat vár mindenkire, újabb döntést kell majd hozni és így tovább...

Mi, akik figyelünk önökre: szüleik, barátai, tanárai, mi, körülbelül 10 millióan ebben az országban szurkolunk, hogy jól sikerüljön az életük. Mert azt is tudni kell, hogy *mindenki egyért!*

Igen, *mindenki egyért és egy mindenkiért*, mert csak így válhat élethetővé a körülöttünk rettenetesen összekavarodott világ!

Itt a hallgató számára fontos lesz minden, ami mindig is foglalkoztatta, de eddig alig látszott. Célok jelennek meg, amelyek talán az egész életre szólnak, a színek, hangulatok emberformájúbbá, tartalmasabbá válnak. A vágyak világmegváltásig nőhetnek, ha a vélt, valóságos, vagy, ha az éppen meg nem értett lehetőségek nem groteszk fintorrá formálódnak.

Mindenesetre bizonyosnak látszik, hogy a megszerzett személyes és társas értékeket érdemes rendbe tenni magukban, azokat egyeztetni – ha lehet – ezzel a zavaros világgal, amelyben emberek élnek, s ahol kinek-kinek meg kell találnia a maga helyét, s főleg a maga dolgát.

Kedves Hallgatóság, az ember egy életen keresztül töpreng és kérdez, és minden kérdésünkre válaszol is a világ vagy egyszerű érthetőséggel, vagy úgy, hogy a válasz tartalma mögé kell néznünk, vagy azzal válaszol, hogy hallgat...

Annyi mindenképpen igaz, hogy minden kérdésünkre jön válasz. Ez valószínűleg akkor is igaz, ha rosszul vagy értelmetlenül kérdezzünk.

Persze, nagyon sok esetben a kapott válaszokat nem értjük, vagy csak nem tudunk velük egyetérteni. Különösen nagy baj ez akkor, ha az önmagunkról bennünk sorjázó kérdések, teremtenek bennünk zűrzavart, gondolkodásunkban megoldhatatlan káoszt, amit nem tudunk egyedül rendbe hozni. Az elmúlt időszakban sokat emlegetett büszkeség és más bűv-szavak semmit nem oldanak meg. Sőt, csak tovább gerjesztik a bajt.

Talán mindezt ellenpontozza majd a friss, fényes szelekben magára találó világ: álmokban, vágyakban a teljes emberi élet iránt, amikor a mély, friss levegőjű lélegzetekben, mindent visszahúzó, embertelen bizalmatlanság, álmokergetés csak igazi, tiszta szigorúsággal lett volna igazán emberivé alakítható. S mert ez nem a legjobban sike-

ESEMÉNYEK

rült, torzult a gondolat, torzult az ember, s talán a hite is. Mert a lélek nem állja a bizonytalanságot. Ilyenkor kell jönnie a szakember segítségének. Jó lenne mindenkit megvédeni ettől a tehetetlenséget okozó lelki állapottól!

Megkapaszkodni, fennmaradni, élni – meghatározó fogalmak lettek, és e nagy gondolatnak árnyékába kerültek csupán: **az embernek lenni és az önzetlenül élni** – életesmények.

Pedig mindenki tudja, hogy ezt a hazát most közösen kell talpra állítanunk: neked – neki – nekem, szóval nekünk...

Kemény világ ez most és kemény benne a felelősség: **mindannyiunké**, mert a világ aligha változik olyan nagyot, hogy ne nekünk kelljen majd betörni, hozzáigazodni...

Mindenkinek meg van ebben az igazodásban a dolga: nekünk, tanároknak az, hogy segítségnyújtásra készítjük fel, – mondhatnám úgy is: őrző-védő tevékenységre – a feladatot vállaló hallgatókat a legszükségesebb ismeretek átadásával.

Kívánok mindenkinek jó erőt és egészséget

ennek a feladatnak a végzéséhez, hogy majd egyszer, a megélt távoli jövőből visszatekintve, jóleső érzéssel állapíthassák meg, talán nem meglepő módon: – mégiscsak sikerült valamit tennünk az embertársainkért, mert Ady szavaival... Az Élet él és élni akar... Végezetül kérem, hogy az Intés az őrzőkhöz című vers második versszaka maradjon meg emlékezetükben:

„Őrzők, vigyázzatok a strázsán,
Az Élet él és élni akar,
Nem azért adott annyi szépet,
Hogy átvándoroljanak most rajta
Véres s ostoba fenségek.
Oly szomorú embernek lenni
S szörnyűek az állat-hős igék
S csillagszóró éjszakák
Ma sem engedik feledtetni
Az ember Szépbe szőtt hitét
S akik még vagytok őrzőn, árván,
Őrzők, vigyázzatok a strázsán!”

Ady Endre: Intés az őrzőkhöz

Záhonyi András írásai két rendezvényről és egy színházi előadásról

BÖSZTÖRPUSZTA

Idén, 2010-ben külön rendezvény volt a Kurultaj és a Magyarok Országos Gyűlése.

Eredmény: mindkét eseményen kevesebben voltak, mint amikor együtt szervezték meg azokat. Sajnos a kirekesztés gyanúja is megjelent a Kurultajon, ahol pl. a Kárpát-medencei őshazát valló könyvek váltak „nem kívánatosak”.

A megosztás elkerülése végett érdemes lenne in-

kább a közös pontok megtalálását, hangsúlyozását, a hatékony közös fellépést és az együttműködést előtérbe helyezni.

A programokról

A Mesesátor és a Pusztamozsi gyerekeknek a kicsiknek kínált izgalmas és rendszeres elfoglaltságot.

A rovásírás szerelmesei a külön jurtában működő Rovásoskolát látogathatták.

(Egy észrevétel a rovásfeliratokkal kapcsolatban: a Baranta lelátónál elhelyezett színes tábláján a „magyar” szó jelei rossz sorrendben követték egymást – érdemes lenne a legközelebbi rendezvényre kijavítani).

A Könyvsátor széles kínálattal és könyvbemutatókkal várta a látogatókat.

Jól sikerültek a néptáncbemutatók és a fiatalok által irányított moldvai, dunántúli és mezőségi

táncitanítás is. A hivatalos program végén a közönség soraiból egy furulyás lépett a mikrofon elé, így még sokáig folytatódhatott a mulatság.

A táncház után közeli büfénél a kárpátaljai harmonikás fiú vezetésével hangulatos nótáéneklés is beindult.

A tábor temploma (a Hétföldogasszony Hajléka) előtt reggelente többen is imával köszöntötték a felkelő Napot. Ez a csíksomlyói napvárta hangulatát idézte fel.

Böszötrpusztai gyerekvár

Érdekesebb előadások a Pusztagyetemem:

Molnár V. József: Nagyboldogasszony
Erdei Ibolya, Ibos Zoltán, Nagy-Baló András: Az Arvisura /Igazszólás/ eredete

Kovács Kálmánné: Őseink hite és hitvilága

Tóth Sándor: Az Árpád-sír nyomában

Darai Lajos: Kárpát-medencei azonosságunk

Varga István: Bankreform a megoldás

Rumi Tamás: A fény kapuja

Nagy Lajos: Máni tanítása és a magyarok

Vetési Zoltán: Magyar erkölcs

Gulyás Krisztián: A Kárpát-medence
csillagösvény-hálózata

Grandpierre Attila: A Kárpát-medence az emberiség tudományos és vallási világközpontja

Boros Imre: A világgazdaság pénzügyei átalakulóban; Igazságos közteherviselés

A programfüzetben cím nélkül szerepelt Varga Csaba írástörténeti, Kiszely István történelmi és Záhonyi András *László Gyuláról* megemlékező előadása.

Számos gyógyászattal és egészségvédelemmel kapcsolatos előadás is elhangzott (Vadnai Zs,

Eöry A., Szöllősy R., Horváth I., Kmeth S., Tejfalussy A., Pócs A.).

Szokatlan dolog volt, hogy egyes előadók többször és több helyen is szót kaptak (pl. Kovács Kálmánné, Molnár Ervin, Tóth Ferenc). Ez kisebb-fajta udvariasságnak számít a többi kutatóval szemben... /A Bogár Lászlót beugróként helyettesítő Drábik János és a történelmi alkotmánnyal, a Felsőházi Szövetséggel foglalkozó szakemberek, főszervezők (Bene G., Vukics F.) esetében a többszöri fellépés természetesen indokolt./

Eva Maria Barki, Pap Gábor és Bogár László nem jött el idén Böszötrre. Andrásfalvy Bertalan pedig elnázta a programot, és egy nappal korábban érkezett Böszötrpusztára.

A „nagy nevektől” is elvárhatjuk, hogy ne az utolsó pillanatban mondják le részvételüket. Sokan őmiattuk látogattak el a rendezvényre, vállalva a „nomád” körülményeket.

Sajnos ilyen lemondás máshol is előfordul: pl. Bakay Kornél se jutott el idén a Miskolci Őskutatási Fórumra...

A Pusztagyetem előadásainak önkéntes /és sajnos gyakorlatlan/ szervezői ezeket a programváltozásokat elfelejtették a látogatók orrára kötni. A „Műsorváltozás” c. kiadványt úgy osztogatták, mintha az „friss” lenne. Az előadások főszervezője már tavaly sem volt híres precizitásáról. Idén se volt jobb a helyzet. Pl. a tájékozódást nagymértékben zavarta, hogy a törzsekről elnevezett sátrak nem a közismert sorrendben követték egymást.

A 6 sátor sorrendje a következő volt: Tarján, Nyék, Trianon, Megyer, Kérkeszi, Jenő. A sátorok nevei sajnos nem mindig szerepeltek feltűnően a sátrakon.

További események

Történelmi élőkép, Trianon kiállítás, koncertek és színházi előadások a Civil Színpadon, Magyar Találmányok és fejlesztések seregszemléje, lovas- és íjászverseny, Szent Korona szertartás.

A vasárnap esti előadások

Az izgalmas program a csúszás ellenére sokakat vonzott. A Henna együttes magyar vonatkozású számokkal szórakoztatta a közönséget.

A *Vágtázó Csodaszarvas* koncertje alatt sokan penderültek táncra. Korpás Éva és zenekara re-

ESEMÉNYEK

mekül ötvözte az autentikus dalokat a dzsessz-szerű feldolgozásokkal.

Táncszínházat is láthattunk, *Emese álmától a honfoglalásig* címmel (melynek során a bemutatott táncok és a táncosok viselete sajnos csak ritkán volt összhangban).

Ráadásásként a vancouveri magyar nyelvű színházi társulat előadása Nimródról és a magyar honalapításról emlékezett meg.

A rendezvényen felvételeket készítő Szövetség TV honlapja: www.szovetsegtv.hu

A rendező Magyarok Szövetsége honlapja: www.magyarokszovetsege.hu

MŰVÉSZETEK VÖLGYE 2010-BEN

Idén az utolsó pillanatban megérkezett a „pénz”. Ennyi fellépőhöz, ennyi helyszínhez azonban sajnos önmagában nem elegendő. Sok előadó eljött csupán útiköltség-szállás fejében (remélve, hogy a nagyszámú közönség majd vásárol a kazettákból, videókból ...).

A későn meghirdetett programok /és a viharos idő/ miatt azonban nem jutott minden helyszínre sok néző. Így Berecz András mesemondását, csuvas nép- és sördalait (az Öcsi Kőfejtőben, ahol a napijegy mellett 500 Ft pótdíjat is kértek) a vártnál kevesebben tekintették meg.

Felvidékiek bemutatkozása

A fűtöttől kieső taliándörögdi Klastromban már a pótdíjat is elengedték – így is csupán 30-40 fő jött össze a Rozsnyói Meseszínház Hüvelyk Matyiról szóló bábmeséjére, Écsi Gyöngyi palóc népmeséire, szerelmi énekeire (Kováts Marcell zenei kíséretével), a 20 éves Kor-Zár zenekar /egyszerű akkordokkal kísért / megzenésített verseire.

További felvidéki programok: Korpás Éva lemez-bemutató koncertje (a Tükrös és a Rév zenekarral), a Lakatos Róbert – Korpás Éva duó koncertje /az öcsi evangélikus templomban/, magyarbódi, mátyusföldi és gömöri táncház, Agócs Gergely meseládája, Arany János „Nagyidai cigányok” c. műve Szepsi környékén gyűjtött, autentikus zenével,

az Őrsújfalusi „És?!” Színházi Társulat és a „Szevasz” Színház bemutatói /Helység kalapácsa, A bajusz, Mátyás király kútja, Ciao Boccaccio/, a pozsonyi Muzicka Zenekar és az Új Szlovák Vónósnegyes koncertje.

Lehet, hogy a nyárra már túl sok fesztivál jut, s a családi költségvetés nem bír el ennyit? A Kemence-Bernecebaráti térség fesztiválján átlagosan 10 néző látogatta az egyes programokat).

Taliándörögdi

Kiállítás, beszélgetés, koncert: minden mennyiségben

Érdekeségnek számított Vigántpetenden a *Néprajzi Múzeum* játszótere, Pataki Tamás grafikus kiállításai /idén a SzeR-TáRban Osváth Ilona népi viseleteinek helyét a 60-as évek tárgyai, könyvei vették át, a Szín-TáR Galériában szerves díszítő mintázatokkal és a computer-grafikával ismerkedhettek a látogatók/, a Makám együttes urbánus folklórt képviselő koncertje, a „Népek Szenténekei” koncert a katolikus templomban, a Magyar Hobológia Társaság vador(ló)ülése Hobó vezetésével /a beszélgetéssorozat a vasárnap esti Hobo – Circus Hungaricus színházi előadás zárta Pulán/.

A KOBUCI Kertben teltház előtt játszotta el Ferenczi György és zenekara a „Szalonna” által gyűjtött betyárballadát /melynek gömöri változatát Agócs Gergőtől ismerjük/.

A Tükrös Együttes mezősegi műsorának háttérét Kása Béla és Klebercz Gábor képeiből alakították ki. A 20 éves Csík zenekar születésnapját az öcsi koncerttel ünnepelte.

Sikert arattak Dinnyés József Völgy-független est-

jei is a taliándörögdi református templomban. A „daltulajdonos” 500 év magyar történelmét tudja elmondani – versben-dalban.

A Közös Hullámhossz Rádió (FM 96,5 MHz) rendszeresen tudósított a Művészetek Völgye eseményeiről /www.kozoshullamhossz.hu

”Palya udvar”

Az egyik központ idén a Művészetek Völgye kapolcsi „pályaudvara” volt. Szerda délelőtt Tar Ildikóval fejtettük álmainkat. Csoda-e hát, hogy utána Palya Beának az ”Álom esett a szememre...” eléneklésére támadt kedve? Utána meg egy autentikus moldvai blokkot énekelhettünk együtt a Völgy idei háziasszonyával. Ildikót egyébként egy kicsit irigyeltük is: ha későn ébred vasárnap délelőtt, ő szégyenkezés nélkül nyugodtan mondhatja családtagjainak, hogy ”dolgozik”... A Déli Palya-udvarban a zenélni szeretők kapnak lehetőséget arra, hogy egy közös örömteli muzsikálással szórakoztassák kényelmes párnákon, fotelokban, függőágyban pihenő társaikat. Nem elég passzívan hallgatni -- csinálni is kell...

A Völgy idei háziasszonya, Palya Bea sokoldalúságát bizonyította az „Én leszek a játékszered” koncert is, melyen a táncdalfesztiválok korának slágereit elevenítették fel nagy sikerrel. Workshopján az énekmeditáció mellett a közös éneklés során néhány dalt meg is tanulhattunk Bea repertoárjából.

Szalóky Ági és Palya Bea

Szerda délután, a Hangos-beszélőben a „barátnők”, Szalóky Ági és Palya Bea „népzeneis” beszélgetését hallgathattuk meg. www.szalokiagi.hu

Ismerkedés a népzenevel a Muzsikás udvarban

Szerda délelőtt a Malomsziget közönsége árnyékban hűsölve ismerkedett az esztammal, a dűvővel. No meg Kovács Ferenc bogviszlói muzsikussal, akinek kíséretében egy csodálatos ”dunántúli” blokkot tanulhattunk meg, énekelhettünk el.

A kezdő zenészek figyelmét Harmat Dániel felhívta arra is, hogy a lagziban (és a mulatságokban) akár el is törhetik a zenész hangszerét, ha a táncos lába gyorsabban járja, mint a prímás vonója...

A ”népzene kicsiknek, nagyoknak” keretében a Muzsikás kontrását fia, Marci helyettesítette. Játéka kapcsán elhangzott, hogy sokan azt gondolták: Éri Pityu”megfiatalodott”. (Tudniillik annyira hasonlít apjára...).

A Muzsikás ezen a héten igazán kitett magáért: Petrás Máriával közösen a csángó zenéből adtak ízelítőt. Szokolay Balázssal, a Budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémia zongora tanszakának tanárával közös koncertjükön pedig Bartókra emlékeztek, kapolcsi meditációs koncertjükön pedig a hajnalik, a lassúk és a siratók világába kalauzoltak el bennünket.

ELNÖKNŐK

A Békéscsabai Színház Vigadó termében Werner Schwaab abszurdra emlékeztető darabját adta elő „három grácia”.

Az előző napi bemutató után is telt ház előtt zajló előadáson az ELNÖKNŐK szereplői egymást székálva és önzésből túllicitálva tartottak tükröt körünk agresszív, élvezkedő, vasárnapi templomba járó, de mégis közönséges embere elé.

Dobó Kata, a sikereit Amerikában megalapozó tehetséges színésznő a „félkegyelmű” Mariedl eljátszásával bebizonyította, hogy egy fiatal és szép asszony is képes egy rossz tartású, örült nőt megformázni a színpadon.

A bigottan katolikus, spórolós Erna (Kara Tünde) és a nemi ösztöneiben és vágyaiban a „váltóság kora” után is erős Grete (Bede-Fazekas Anna) humoros szócsatái megmutatták: az állandóan az erkölcseről prédikáló öregasszonynak is vannak álcá-

zottan erotikus álmai.

A vitájukba egyre erősebben beleordító Mariedl (a félkegyelmű WC-tisztító) saját szakmájának szépségeit ecsetelve „tette helyére” korunknak csak látszólag normális két embertípusát: a materialista élvhajhászt és a dogmákat minden helyzetben követő, spórolósan önkínzó „hívógépet”.

Mariedl jutalma nem maradt el: ahogy a mindennapi életben is történni szokott, a vérre menő ideológiai viták folytatói együttes erővel vágják el a nyakát annak a harmadiknak, aki ki merészeli mondani az igazságot.

Akkor mire számíthatunk a közeljövőben? A darab Szalma Dorotty rendezésében azt sejteti, hogy sok jóra nem.

A válságos helyzet túlélésére a drámát kísérő, alulfoglalkoztatott zenészek mutattak követhető példát: a zongorista keresztretjvényt fejtett, a prímás bóbiskolás közben „meg-meghúzta” a laposüveget, a dobos (férfi létére) kötött, a csellista pedig cigaretták sodrásával múlatta idejét. Így

amellett, hogy fölvehették a gázsijukat, még tudtak tenni valamit a gyakorlati életben is...

A drasztikus komédia örülete persze rám is áterjedt. Elfogadtam: még én fizetek azért, hogy (igaz szórakoztatva, de) lelkiileg megtiporjanak, és az olvasónak lelkiállapotomról őszintén beszámolhassak.

FIGYELEM!

A darab a számítógépes oktatók számára is ajánlható. A drasztikus komédiában elhangzott hasonlatok (a WC-csésze „túlcordulása”, a sorbaállítás, a „szűk keresztmetszet”, az input-output egyensúlyának filozófiai kérdése egy gyomrotvesét megmozgató partyn) sokat segíthetnek a mesterségesen keltett problémákat és nehézségeket bonyolultan és drágán megoldó, de az előírt módszereket szolgálóan alkalmazó EU-s bürokrataink képzésében.

A MISKOLCI BÖLCSÉSZ EGYESÜLET

3. Nevelésügyi Fórum a Magyar Művelődés Alapítvány székházában 2010. október 11., Budapest, Szentháromság tér

A Miskolci Bölcsész Egyesület rendezvénye a Himnusz eléneklésével, majd Hampó József szerzeményével (*Emlékezzünk Mátyás királyra*) indult. Közreműködött Aranyosi György trombitaművész.

Október 6.: az aradi vértanúk ünnepe. **Hankó Ildikó** antropológus e napra emlékezve *Batthyány Lajos* sorsáról beszélt. A miniszterelnököt kötél általi halálra ítélték, s ez a győztes országok vezetői szerint sem volt európai eljárás!

Batthyány a becsempészett papírvágó késsel megsúrta önmagát, hogy a szégyent (a kötél általi halált) elkerülje. Mivel a nyaka megsérült, így „csak” puskagolyó végzett vele. Tömegsírba akarták eltemetni, de a józsefvárosi plébános a tetemet a ferencesek templomába menekítette. E tett eredményeként tarthatták meg 1870-ben a Kerepesi temetőben az újratemetést, amelyen 100 000 ember vett részt.

A mauzóleumban mellé temetett búcsúlevél az 1986-os betörés során tűnt el.

A nemzeti érzés erősödését jelzi, hogy az októberi Magyarország - San Marino futballmérkőzésen a közönség mind a 13 vértanú képét magasra emelve lobogtatta!

Ezután **Kiszely István** elnök „önmagát kérte fel” a következő előadás megtartására. Bízhatóan jelentette ki: „Átírjuk az őstörténetet!” A csontvizsgálatok, a genetika, az antropológia kutatási eredményei és a jelképek vizsgálata alapján kijelentette: „Semmi közünk a finnugorokhoz!” Felhívta a figyelmet *Stein Aurél*, *Kőrösi Csoma Sándor*, *Tucsek Árpád* kutatási eredményeire és az arab források fontosságára.

Tóth Sándor a pozsonyi csatával kapcsolatban elmondta: helytelen, hogy csak a vesztes ütközetekről, háborúinkról tanulunk az iskolában. *Nagy Lajos* idejében Európa leggazdagabb országa voltunk!

Krizsai Mónika *Mátyás beszéde*-ről tartott előadást. Ezeket a király fia, Corvin János édesanyjához, az alsó-ausztriai születésű Borbálához írta, akinek jelentős birtokokat juttatott. Beatrix egyébként azzal vádolta meg a Mátyással férjhezmenetele után is kapcsolatot tartó Borbálát, hogy megbabonázta őt, és ezért lett meddő.

Pitlu János előadásának címe *Oktatás és nevelés a NYELVben* volt. Az ok és az oktatás szavaink párhuzamát kutatva /az ősök: az IGE/ felismerte, hogy az ősetimonok, a szógyökök és szóbokrok hatalmas jelentőséggel bírnak.

Isten mindenben úgy van jelen, mint mindennek forrása. Analógiája a számok közül az EGY, a színnek között a FEHÉR. A fekete a fény hiánya, az életfa pedig nem a „tudás fája”.

Tóth Judit Mátyás portréjáról megállapította, hogy ő „a fájdalom férfiája”. *Alba Ecclesia* (a hivatalos koronázás helye) a Képes Krónika miniatúrái alapján hegyes-fás területen lehetett. A „hivatalos koronázást” egy titkos is követte, mely a természetben zajlott. Fehéregyháza közelében lehet Árpád sírja.

A témáról már könyvet is író Hankó Ildikó /*A magyar királysírok sorsa*, Magyar Ház, 2008/ hozzászólásában a székesfehérvári királysírok eredetisége mellett foglalt állást. A Pilisben egyetlen királysír sem került még elő – tette hozzá.)

Czeglédi Katalintól a hang, a hangalak, a jelentés és a mondat kapcsolatáról hallhattunk. Mai szótöveink, gyökeink is összetett szavak voltak egykor. *Gyökrendszer* c. könyve nemsokára megjelenik, melyben nyelvünk mellérendelő jellegzetességeit is tárgyalja. Véleménye szerint illik ismerni mások kutatási eredményeit, és az egymást erősítő eredményeket kellene kihangsúlyozni.

Gyárfás Ágnes a magyar népmeséknek és népbaladárknak az erkölcsi nevelésben játszott szerepét hangsúlyozta. Kitért a hősénekekre (a fölösleges csatákat hősködésnek minősítve) és Molnár Anna balladájára is. „Nincs bukott mesehős, csak részleges kudarcok vannak!” – jelentette ki a Miskolci Bölcsész Egyesület elnök asszonya.

Az irodalomszemlélet tévútját vázolta a Galgamás eposzból kiindulva. Azok az írástudók, akik a mezopotámiai ősi szakrális irodalmat és szájhagyományt ékírással átírták, meghamisították az ősmesék tendenciáját és a férjihős típusát enervált lel-

kületű, mégis agresszív személyiséggé gyúrták át. Kiemelte a forma és a tartalom összhangjának fontosságát. A mesék nem praktikusak: tisztelik a szakrális értékrendet. Az ősképben hozott tartalom nem más, mint *Isten erkölcsi üzenete!*

Záhonyi András a kiemelkedő magyar személyiségek közül az első magyar régész, *Torma Zsófia* életútját mutatta be. Kitért a tordosi és tatárlakai (tartariai) leletek bemutatására, üzeneteinek értelmezésére, a Föld más helyein meglévő jelképi és jelkészlet párhuzamokra is.

Prokopp Mária a Belvárosi templomnak az anyagyermekek kapcsolatát megjelenítő gótikus szobrát mutatta be. Párhuzamaként a mariazelli kegyképet hozta fel, mely Nagy Lajos ajándékként került Mariazellbe az 1369-es győztes csata után. Molnár V. József nem tudott eljönni a konferenciára, ezért a **Bakk-házaspár** folytatta az előadások sorát (témájuk: progresszivitás a kutatásban, a pálosok oktatási elképzelései, az iskoldrámák átváltozása a felvilágosodás korában).

A jó hangulatú találkozó a Hilton-szállóba beépített régi toronynál zárult, amelynek falán megkoszorúztuk az emléktáblát. Ezzel Mátyás király egykori egyetemére emlékeztünk.

(Záhonyi András)

Felhívás az Ősi Gyökér olvasóihoz!

Kedves Barátaim, az Országos Széchenyi Könyvtár Gyarapítási Osztálya kéréssel fordult hozzánk. Szükségük lenne az ŐSI GYÖKÉR régebbi számaira, azokra, amelyeket még Badiny Jós Ferenc professzor szerkesztett Buenos Airesben, továbbá az általunk szerkesztett 2007-es számokra.

Ha valakinek lenne fölös példánya ezekből a számokból, kérem, segítsenek nemzeti könyvtárunknak és küldjék el a számokat.

Cím: OSZK Gyarapítási Osztály 1827 Budapest, Budavári Palota F épület.

Segítségüket előre is hálásan köszönöm.

(szerk.)

SIKLÓSI ANDRÁS

Keresztény egység = egyetértés + megújulás
 – IGAZ ÉLET ISTENBEN (IÉI) – VASSULA RYDEN (VR) PRÓFÉTANŐ
 SZEGEDEN –

Mottó: 1.) „*A gyümölcsökről fogjátok felismerni őket. Vajon szednek-e a tövisről szőlőt, vagy a bógáncsról fügét? A jó fa nem tud rossz gyümölcsöt teremni, sem a rossz fa jó gyümölcsöt hozni. Minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek.*” (Mt. 7,16-20)

2.) „*Én vagyok a Szeretet! Ne nyugtalanodjék a szívetek, sohasem hagylak el benneteket. Én, Jézus, mindig mellettek vagyok.*” (Üzenet, IÉI 1989-11-29)

3.) „*Komolyan hiszem, hogy az Igaz Élet Istenben (IÉI) könyvei olyan isteni párbeszédet tartalmaznak, amelyet a Szentháromság, a Boldogságos Szűz Mária, és az angyalok folytatnak Vassulán keresztül az emberiséggel. Nem találtam bennük semmi kifogásolhatót, és semmi olyat, ami hit és erkölcs tekintetében ellentétben állna az Egyház hiteles Tanítóhivatalával. Mindenki számára lelki haszonnal jár e könyvek olvasása, és a tartalmukon való elmélkedés. Ajánlom őket minden kereszténynek.*” (Felix Toppo SJ, Jamshedpur – India – római katolikus püspöke)

4.) „*Magasztalom Uramat, és lelkem egyedül Őerte él, egyedül Neki szolgálok, ajkam egyedül Neki énekel; csak Őrá figyelek, és mostantól a szívem egyedül Őerte dobog. Ámen.*” (VR)

Mindenszentek estéjén fölemelő élményben lehetett része annak az 5 600 főnek, akik elbalságot a szegedi Ifjúsági Házba. (Itt jegyezném meg, hogy noha a Vatikán – bár hivatalosan még nem ismerte el – már egyáltalán nem tiltja Vassula Ryden szerepléseit és könyveinek olvasását, az egész város egyetlen katolikus templomába sem fogadták be ezt a jeles rendezvényt, sőt a hirdetését sem engedélyezték. A papoknak és a híveknek pedig azt „tanácsolták”, hogy lehetőleg maradjanak távol. Ez sajnálatos, mert az üzenetek éppen Krisztus Egyháza iránti hűségre biztatnak.) Csupán a derék tápai plébános volt olyan bátor, hogy bevezetőt mert mondani az esthez. Röviden méltatta a 68 éves, ám ma is csinos és sportos megjelenésű, belső harmóniát és biztonságérzetet tükröző VR küzdelmes pályafutását

s a kereszténység önzetlen szolgálatában elért eredményeit. Majd utána ráhangolódásként egy fiatalokból verbuvált maglódi együttes játszott ihletett egyházi dalokat.

Vassula Ryden

VR vérbeli látnok, prófétai elhivatottságánál csak egyszerűsége és szerénysége megragadóbb. Nem először járt már hazánkban. Ez a mostani amolyan villámlátogatás volt, hiszen alig két napot töltött nálunk, ebből egyet Budapesten, egyet pedig Szegeden. Nagy öröm és megtiszteltetés számunkra, hogy szűkebb pátriánkban is fogadhattuk. Másfél órás előadását angol nyelven, egy fiatalember tolmácsolása mellett tartotta. Vassula rendkívüli szuggesztivitással kötötte le figyelmünket, ráadásul mélyen szántó, gondolatgazdag beszédét mindvégig sok-sok vidámsággal és finom humorral fűszerezte. Bizonyítva ezzel, hogy a modern keresztények nem szükségszerűen besavanyodott, rosszkedvű, aszkétikus figurák, mivel a jó kedély Istennek sincs ellenére, sőt bizonyára el is mosolyodik néha, ha híveit gondtalannak és boldognak látja.

VR elmesélte, hogyan történtek az első angyali jelenések, majd miképpen készítették föl őt az Istennel való találkozásra. Eleinte nagyon félt, s kézzel-lábbal tiltakozott a nyomasztó feladat ellen; de aztán szép lassan megbarátkozott szokatlan, személyre szabott küldetésével. (Példáját akár követhetnénk is, ha nem tudnánk, hogy nem rajtunk múlik, hogy valaha minket is közvetlenül

megszólít-e a Fennvaló. Hiába, az Ő szándékai még mindig kifürkészhetetlenek!) Miután rászánta magát, hihetetlen fejlődésen ment keresztül Isten kohójában, ahol apránként lemállott róla minden fölösleges salak és elbizonytalanító kétely. Csodás adományokkal halmozta el, és kéz a kézben vezette Lelki Atyja egy számára még ismeretlen, felfedezendő világ felé. A rövid előadás keretében viszonylag kevés üzenetet osztott meg velünk Vassula, de sokkal többet talán föl se bírtunk volna fogni hamarjában.

Úgy érzem, itt nem egy „emberléptékű” életrajzot hallottunk, hanem inkább beszámolt egy nagy ívű s egyben gyengéd isteni kezdeményezésről, mely által egy pillanatig betekinthettünk a Teremtő titokzatos üdvözítő tervébe. VR fő megbízatása, hogy elősegítse *Jézus Krisztus* egyházszakadásoktól megroggyant Egyházának egyesítését. Azoknak, akik még a sötét káoszban tapogatóznak, Vassula története a fényes hajnal felvirradását jelentheti. VR írásai annak jegyében születtek, hogy Jézus bennünk való életére hívja föl az emberek figyelmét, s indításokat adjon arra, hogy merjünk közelebb menni az Úrhoz. Vegyük észre, hogy Ő nem a vétkeinken keresztül néz minket, hanem vágyakozik arra, hogy az életünk az Ővé legyen. Ismerjük föl azt, hogy minden gyengeségünk dacára is vár minket, és célja van velünk. Azok, akik őszintén, elfogulatlanul tekintenek az üzenetekre, rádöbbenhetnek, hogy valóban Isten szól hozzájuk.

VR nagy utat járt be a materialista (ő naturalisnak is nevezi) kezdetektől a megtéréséig, különleges egyéniségének kibontakozásáig. 1942-ben Egyiptomban született, de görög származású, görög ortodox vallású és két fiúgyermek édesanyja. Második férje – *Per Ryden* – egy svéd diplomata (a FAO alkalmazottja), aki többnyire harmadik világbeli országok mezőgazdasági „segélyezésével” foglalkozik. Vassula korábban sohasem gyakorolta vallását (nem is nevelték erre), s emiatt nem támadt bűntudata, lelki hiányérzete, hanem meglehetősen mulatta az időt. Figyelmét lekötötték a felsőbb társadalom szerteágazó kapcsolatainak ápolása s a mindennapok dolgai; közben műkedvelő festőként és teniszezőként ért el sikereket. Fiatalon (első házassága alatt) Európában, majd középkorú asszonyként főként Afri-

kában és Ázsiában élt, követve párját minden-hova. 1985-ben, Bangladesben jelent meg először *Dániel* nevű őrangyala, aki segítette abban, hogy bűnbánatot tartson, és fölkészüljön Isten üzeneteinek befogadására.

Lelki elmélyülése, tökéletesedése után a mennyből hozzánk hajló, szívünkben lakhelyet építő Krisztus arra a szolgálatra hívta meg, hogy világszerte közvetítse Igéit az embereknek. Azóta csak Neki él, az Ő Szavára éheznek-szomjaznak, naponta 4-6 órát imádkoznak, s már semmi más nem keres, mint a Jézussal való egyesülést az örök életben. Tudatában van korlátainak, nem rendelkezik különösebb bölcsességgel, tanítói tekintéllyel, viszont a kegyelmek kiadását kísérő ragyogás a sajátja. VR az IÉI (a név is Istentől ered!) üzeneteit belső hangok és látomások formájában kapja, s amikor (elragadtatásában) papírra veti őket, megváltozik a kézírása. Az üzenetekben a *Szentháromság*, *Szűz Mária* és néhány szent nyilatkozik meg, tiszta, félreérthetetlen nyelven; együttérzéssel és lángoló szeretettel telve, hogy segítse Isten vonásainak megismerését, s átadja spirituális ajándékait. Vassulán keresztül mindannyiunkhoz szólva hív bennünket (vallási felekezettől függetlenül) az általa kijelölt ösvény követésére. Azért jön, hogy békességet, reményt, hitet s szeretetet csepegtessen szívünkbe, és gyógyulást, erőt sugározzon belénk.

VR 1988 óta 80 országban járt már, számos vallási vezetővel, szerzetessel (a keresztényeken kívül muszlimokkal, buddhistákkal, hindukkal, zsidókkal is) találkozott, s 900-nál több előadást tartott. Fáradozásaiért ellenértéket, anyagi juttatást nem fogad el, még az eddigi 15 + 2 könyve után sem kért szerzői jogdíjat, mivel az Úr ezt mondta neki: „*Ingyen adtam neked, ezért te is ingyen add tovább!*” (1987-08-20)

Magán-kinyilatkoztatások – melyekben nincsenek új tanítások! – mindig léteztek, tehát manapság is vannak. (Az ellenben példátlan, hogy valaki 25 éven át rendszeresen és ilyen hatalmas mennyiségben kapja őket.) Ezekben Isten közvetlenül szól az általa kiválasztott, különös karizmájú lelkekhez. Közéjük tartozik a VR által közvetített IÉI is, melyben az Úr alázatos bűnbánatra, megbékélésre, igazságosságra, kiengesztelődésre, jöttetekre hív bennünket, s az egyházak egységét szorgalmazza. „*Ortodoxok, katolikusok, protestán-*

sok! Mindannyian Hozzám tartoztok! Mindannyian Egyek vagytok a szememben!” (1987-10-27) A könyveket 40 nyelvre (köztük magyarra) fordították le eddig, s komoly olvasótáboruk van mindenütt. Az üzenetek híres hittudósok, szakértők szerint is hitelesnek tűnnek, nincs bennük mesterkéeltség, semmilyen hamisság; hatásuk katarikus, s gyakran vigasztaló, megvilágosító erejű. Misztikus tartalmukkal Isten nemcsak Vassulát vezeti egyedülálló módon, hanem az olvasók tízezreit is megragadja, s kitörölhetetlenül beléjük égeti magát.

A kereszténység általában elismeri a magánkinyilatkoztatásokat (mint egyéni megtapasztalást), azonban az egyházi hierarchia szigorú vizsgálatokat végez velük kapcsolatban; s szellemiségüket, stílusukat, hangnemüket, származási körülményeiket főként a hivatalos (kanonizált, dogmatizált) **Kinyilatkoztatással** (a hit letéteménye!) veti össze. VR írásait eleinte kifejezetten tiltotta a Katolikus Hittani Kongregáció (**Ratzinger** bíboros, a későbbi **XVI. Benedek** pápa állt akkor a néhai „szent inkvizíció” élén), azonban VR személyes megbeszéléseken meggyőzte őket, hogy sem benne, sem az üzenetekben nincs semmi ördögi, de még „mezei eretnokség” sem. Miután kielégítően megfelelt Róma minden aggályoskodó kérdésére, a további vegzálások okafogyottá váltak; a félreértések tisztázódása után mintegy varázsütésre megváltoztak az addigi elmarasztaló vélemények, s ezt a pápa egy levelében határozottan le is szögezte.

Foghíjas maradna VR bemutat(koz)ása a most következő idézetek nélkül. Bevallom, nem könnyű kiválasztani több ezer remekművű, magasan szárnyaló üzenetből a legmarkánsabbakat s a leginkább tetszőket. Ezért akképpen gyűjtöttem csokorba egypárat, mint mikor egy reményteli halandó találomra virágot szed a szeretteinek, egy színorgiában pompázó, finom illatú, gyöngyharmatos réten. Lássuk tehát, ízleljük meg őket, s töprengjünk el az értelmükön! Ne feledjük: közvetlenül Üdvözítőnk nyilatkozik meg bennük, tűzként lobogó, poétikus nyelven.

„Isten Országáa a szívekben levő szeretet, béke, egység és hit. Esedezve kérem gyermekeimet, hogy egyesüljenek lelkükben és szavaik-

ban, és a szívükben építsék újjá Fiam ősegyházát. Azért beszélek Fiam ősegyházáról, mert annak alapja a szeretet, az egyszerűség, az alázat és a hit volt. Nem arra gondolok, hogy új épületet kell létrehoznotok, hanem arra, hogy a szívetekben kell újjáépítenetek. Arra gondolok, hogy le kell bontanotok szívetekben a régi téglákat, a széthúzás, a türelmetlenség, a hűtlenség, a kiengesztelhetetlenség, a szeretetlenség tégláit, és újjá kell építenetek Fiam Egyházát a kiengesztelődés által. Arra van szükségetek, hogy igen szegények legyetek lélekben, és igen gazdagok a nagylelkűségben.” (1991-09-23)

„Sok embert hoz majd vissza hozzám az üzenet. Soha ne feledd azonban, hogy én keltem őket életre! Senkit sem taszítok el magamtól, legyen bűnös vagy méltatlan, mind az én gyermekem. Üzenetem a szeretet üzenete, amely eredetetekre, Szavamra és létezésemre emlékeztet benneteket. Ne tőlem féljete, hanem inkább attól (a Sától), aki azzal ámít titeket, hogy ő nem létezik, és álnokul a halálba sodor benneteket. Én vagyok a Világosság.” (1991-05-18)

„Boldogok, akik nem tesznek különbséget egymás között az én szent nevemben, hanem alázatuk és szeretetük által mutatják ki egységüket. Így fogják nevezni őket: Isten szentélyének oszlopai és alapja.” (1991-04-14)

„Egyházam nagysága fölülmúlt mindent, és minden földi teremtményt, mert az Oltáriszentség (Eucharisztia) volt Egyházam élete. Ha Egyházam ma elvesztette ragyogását, az azért van, mert sok egyházam megszüntette Örök Áldozatomat.” (1991-11-25)

„Édesanyám Szaplótelen Szíve egyesült az enyémmel. Mindegyikötöktől azt kívánom, hogy úgy tisztelje az ő Szaplótelen Szívét, ahogy megérdemli. Látod leányom, mennyire elborítják szívünket az emberek tövisei, akik csak hálátlanságot, szentségtörést és szeretetlenséget nyilvánítanak felénk – bűneik összességét. Vassula, én az Ige, szeretem és tisztelem őt, azt kívánom tőletek, hogy úgy közeledjetek Édesanyámhoz, és úgy tiszteljete őt, ahogy én tisztelem. Azt kívánom, hogy minden térd meghajoljon az ő tiszteletére, azt kívánom, hogy imádkozzátok a Rózsafüzért, és köszöntsétek szent Édesanyátokat. Azt akarom, hogy tegyétek jóvá bűneiteket, kérijete meg őt, hogy tanítson meg benneteket erre.” (1988-01-25)

„Legyetek állhatatosak a gyónásban, kisgyermekeim, hogy olyan gyakran fogadhassatok engem az Oltáriszentségben, amilyen gyakran csak tudtok! Bőjtöljetez kenyéren és vízen hetente kétszer, hogy engesztelést nyújtsatok, és áldozatot hozzatok!” (1991-08-02)

„Ha hozzám jöttök, előbb készüljetez fel arra, hogy fogadjatez engem. Vizsgáljátok meg magatokat, legyetek összeszedetez. Adjatez nekem tökéletes tiszteletez azáltal, hogy bűnbánatot tartotok, és gyakran gyóntok.” (1988-09-29)

„Jaj annak, aki azzal bánat meg, hogy visszautasítja a gyónást és a feloldozást, és bűnösen fogadja Fiamat! Bánjátok meg bűneiteket! Tartotok bűnbánatot!” (1991-03-20)

„Megremegnek az ég oszlopai, és angyalaimat szomorúság tölti el, mert látják, hogy ez a nemzedék a Sátánt követi. Azért szállok le trónomról, hogy mindanniatokat elérjelek. Nem, senkiről sem feledkezez meg. Leülök a nyomorultak közé, és nem fognak félni tőlem. Barátságot kötök velük, és elmondom nekik, hogy sohasem voltak apátlanok. Azért nem ismerték a mennyei Törvényt, mert nem volt a közelükben senki, aki elmondta volna nekik; pedig ők is a Mindenható ivadékai. Akkor majd összegyűjtöm őket, mint a bárányokat. Szívemre szorítom őket, és mintha titkot mondanék nekik, ajkamról fogom őket táplálni – a Miatyánkkal. Majd megmondom nekik, hogy a Szeretetez áll előttük. Az Élő Kenyér az, aki közöttük ül, aki most velük beszél, aki értük élt, és értük halt meg. Senkit sem hagyok éhezni, vagy szegénységben, mert áldásom gazdagság, és szeretetem mindenkit betölt. Az én utam gyönyörűségez, ösvényem az örök életre vezet. Megmondom a nyomorultaknak és a szegényeknek, hogy a Mennyei Atya az ő őrző és védelmező Istenük. Emlékeztetni fogom őket, hogy ők is Isten gyermekei, és Atyámnak szólíthatják Őt. Ha megkérdezik, mi ennek a föltételez, így válaszolok: A föltétel, hogy minden bűnt kerülnötök kell!” (1993-10-11)

„Meg fogom menteni népemet. Minden fajtából és minden nyelvből kiválasztok férfiakat és nőket, és megkérdezez őket: Akartok-e követni? Azt felelik: Velez megyünk, mert most megismertük az igazságot. És egymásután mindegyiket visszaviszez Szívembe, hogy ott éljenek.” (1993-02-03)

„Belefáradtat fennkölt stílusuk hallgatásába. Lehet, hogy számukra megfelelő és választékos, de számomra csak olyan, mint a gongütés, mert kong az ürességtől. Először azért szóltam, hogy gondjukat viseljem, majd könyörületből, de a mai napig sem halkította le egyikük sem a hangját azért, hogy az enyémet meghallja. Ki az első érnyes ember közöttetek, aki kész meghajolni és a háttérben maradni, hogy engem lássanak? Jaj nektez, akik azt mondjátok, hogy engem szolgáltok, és közben megakadályoztatok, hogy Országom egységre jusson, és megszilárduljon!” (1992-12-21)

„Menj el minden nemzethez, és mondd meg azoknak, akik beszélnek ugyan az egységről, de folytonosan mást gondolnak, és továbbra is másképpen élnek, hogy megosztottságuk elválasztotta Szívemet az övéktől.” (1991-10-07)

„Testvéreim, vajon el kell viselnem még egy évszakon át azt a fájdalmat, amit évek óta viselek? Vagy most pihenést nyújtotok nekem? Innom kelle még egy évszakon át megosztottságotok kelyhét? Vagy megpihentetitek Testemet, és a kedvemért egyesítetek Húsvét ünnepének dátumát? Ha meggyegetek Húsvét közös dátumában, enyhülést hoztatok fájdalmamra. Örvendezni fogtat bennem, és én tibennetek. Sokaknak visszaadom a látást.” (1991-10-14)

„Ne félj! Nem téged törlek meg, hanem vetélytársaimat. Csupán küzdeni fogok bensődben. Tekintettel leszek törekenységedre is. Engedd meg királyodnak, hogy uralkodjék feletted! Engedd meg Uralkodódnak, hogy kormányozzon téged! Semmi sem kerüli el tekintetemet, tisztségom minden kis tisztátalanságot legyőz és megsemmisít. Világosságom továbbra is izzani fog benned, és Lelkem úgy árad lelkedben, mint folyó.” (1992-01-20)

„Óvakodjatok azoktól, akik megtartják a vallás külső látszatát, de elvetik belső erejét! Azt a belső erőt, ami az én Szentlelkem. Tegyétez számra fületeket, ez a száj lehelt belétez életet! A föld porából keltettelek életre benneteket, hogy meghódítsátok a Földet. Megérintettelek és megkértelek benneteket, hogy figyeljetez szavamra ezentúl. Jöjjetek, rendbe kell hozni szíveteket, hagyjátok el a bűnöket, amelyek beszennyezik lelketeket, és egész szívetekkel szenteljétez meg Nevemet!” (1992-12-13)

„Leszálltam trónomról, hogy szobátokba jöj-
jek, udvaroljak nektek, és arra emlékeztesselek,
hogy Országom örökösei vagytok. Eljöttem lakó-
helyemről, és bejártam a pusztaságot titeket ke-
resve... **Boldog az a szív, amely nem járkal többé**
az éjszakában, és igazán kibékül testvérel.
Nemcsak kegyeimnek fog örüdeni, hanem való-
ban fel fogom fedni előtte Szentséges Szívem
kimeríthetetlen gazdagságát! Sugárzó szépségén
csodálkozva azt fogják mondani a körülötte lévő
emberek: 'Valóban benne él az Isten!'" (1993-02-
03)

„Fáradt vagyok gőgöd és merevséged miatt,
amit akkor látok, amikor az egység érdekében
kellene összegyűlnötök. Egyházam a ti megosztott-
ságotok miatt hever romokban. Csak kevesen fo-
gadják el tanácsomat, és valósítják meg kíván-
ságaimat.” (1993-02-18)

„Szentlelkem a Tűz, amely meghajlítja és
megolvasztja a szíveket, hogy kövessék tanítá-
somat, és elfordítja szemeteket a hiábavaló képek-
ről. Szentlelkem, Szavaimnak nagylelkű Ajándé-
kozója indít titeket arra, hogy teljes elmétekkel és
szívetekkel keressétek a Bölcsességet. Különösen
ezekben az időkben kérjétek teljes szívetekből
Szentlelkem adományait! Ő lesz Fáklyátok, hogy
megmentsen a haláltól, és megóvja lábatokat a
botlástól, és ó, mit meg nem tenne értetek Szent-
lelkem! Szentlelkemnek lényeges feladata van
Egyházam újjáépítésében: ő az én Egyházam
Szegletköve, de a ti nemzedéketek visszautasítja
őt.” (1993-06-11)

„Magamra vettem bűneiteket, kiengesztel-
telek benneteket az Atyával, életemet áldoztam
értetek. Mit tehetnék még értetek, amit nem
tettem meg?” (1992-01-20)

„Azt szeretném, ha gyermekeim egyesülné-
nek. Gondold meg, hogy milyen súlyos a ti meg-
osztottságotok, milyen sürgető a felszólításom, és
milyen fontos a kérésem! Csupán szeretetet kérek,
hogy letörjem megosztottságotok kerítéseit.”
(1991-10-20)

„Országom eljövetele hamarosan bekövet-
kezik, és akaratom is teljesülni fog a Földön
éppúgy, ahogy a mennyben, és a ti szívetekben
fogom újjáépíteni Egyházam egységét. Most már
igen hamar veletek leszek ismét, barátom, és be-
teljesedik főpapi imám az Atyához: ti is egyek

lesztek, ahogy mi egyek vagyunk a Szenthá-
romságban.” (1991-05-02)

„Csak egyetlen szót kellene mondanom gyü-
lekezeteitekben, és ezzel az egyetlen szóval egye-
síténém Egyházamat. De a mennyei dicsőséget a
Szegénységtől, a Nyomorúságtól és azoktól fogom
kapni, akiket ők megvetnek.” (1991-10-13)

„Emeld fel hangodat házamban, és kérdezd
meg pásztoraimat: ki az, aki hajlandó eréllyel és
szeretettel dolgozni düledező házam felépítésén?
Van-e benne valaki, aki e házat kész megvédeni?
Van-e valaki, aki megérti, amit mondok? Van-e az
Úr házában valaki, aki hajlandó kiterjeszteni Isten
Országát?” (1998-10-20)

A fönti szellemi-lelki „csemege” után vége-
zetül térjünk még vissza néhány magvas gondo-
latra VR Szegeden és másutt tartott előadásai
kapcsán.

Emlékezzünk arra, amikor Krisztus az Utol-
só Vacsorán áldást osztott, kezébe vette a kenye-
ret, és ezt mondta tanítványainak: „*Vegyétek és
egyetek ebből mindnyájan, mert ez az Én Tes-
tem*”. Majd kezébe vette a kelyhet, hálát adott,
odaadta tanítványainak, és így szólt: „*Igyatok eb-
ből mindnyájan, mert ez az Én Vérem, az új és
örök Szövetségé, amely értetek és mindenkiért
kiontatik a bűnök bocsánatára.*” Ez Krisztus pa-
rancsolata, amelyet mindnyájunknak követnie
kell. Miképpen mondhatjuk, hogy Krisztusban
élünk, ha nem kötöttünk békét, és nem engesz-
telődtünk ki egymással? Eszébe jutott-e valaha az
Egyház tagjainak, hogy napról napra a meg-
osztottság bűnében élnek? Ha viszont mindez már
ismert, a pásztoroknak és nekünk, mindnyá-
junknak választanunk kell! – Két lehetőség van.
Az egyik Istennek tetsző és Istentől való: szere-
tetben, békében, alázatban, kiengesztelődésben és
egységben élni. A másikat a Sátán kínálja fel:
gyűlölködés, háború, gőg, haragtartás, önzés és
megosztottság. A választás nem nehéz. Ha azon-
ban úgy döntünk, hogy Isten oldalára állunk, és
mégsem a szerint cselekszünk, úgy számot kell
majd adnunk, és meg kell fizetnünk minden
önteltségünkért, előítéletünkért, gyűlölködésün-
kért, szívtelenségünkért, fukarságunkért, hidegsé-
günkért, önzésünkért, minden egymás ellen kiej-
tett szavunkért, és így tovább, mivel megszegtük

Krisztus Parancsolatait. Mindez ennyire egyszerű. – Azok a keresztények, akik megosztottak maradnak, nem élnek az Igazságban; bármennyire hitelesnek és igaznak akarnak is tűnni a világ szemében, és bármennyi rózsafüzért vagy egyéb ajtatosságot végezzenek is, mert a szeretet és alázat hiánya olyan nyilvánvalóan leplezi le őket, hogy azt mindannyian látjuk.

Az Egyháznak is alázatosan meg kell hallania a mi kiáltásainkat, a laikusokét, akiknek szintén jogában áll kinyilvánítani a véleményünket, és akik kétségbeesetten keressük az egységet, a közös szentáldozás lehetőségét... Laikusok nélkül nincs Egyház... Mi, laikusok, mindnyájan várva várjuk az egységet. Krisztus így imádkozott az Atyához: *„Amint te, Atyám, bennem vagy, s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”* (Jn 17,21)

Azt mondja az Atya az IÉI-ről: *„Szerelmes levél ez gyermekeim számára, akiknek joguk van megtudni, hogy mit írtam. Bár gyermekeim megfélelkeztek Istenükről, Istenük mégsem feledkezett meg róluk.”* Szeretnélek emlékeztetni benneteket arra, hogy ez az üzenet nemcsak az én számomra, hanem mindenki számára íródott. Azt kéri tőletek Jézus, hogy ahol az üzenetben az én nevem, Vassula áll, oda helyezzétek a saját neveteket, hiszen nektek is szól az üzenet. Ezek valójában az irgalmasság üzenetei. Olyanok, amelyek arra szólítanak, hogy engesztelődjete ki egymással, kössetek békét Istennel és mindenkivel, aki körülöttetek él!

Órangyalom megmutatta nekem azokat a bűnöket, amelyeket elkövettem. Gyakorlatilag egész bensőmet kifordította. És bűneimet többé nem a saját szememmel, hanem Isten szemével láttam, ahogyan Ő látja. Mi valahogyan lekicsinyítjük, másképpen látjuk bűneinket, mint Isten. De az Ő szemében a legkisebb bűn is rettenetes. És Isten fényében látva lelkemet, úgy találtam, hogy az gyakorlatilag egészen leprás. Nem tudtam elhinni, hogy lelkem ilyen iszonyatos állapotban lehet. Annyira fájdalmas volt ez, mintha tűz égetett volna. Napokon át sírtam. Rádöbentem, az a legszörnyűbb vétek Isten ellen, ha ajándékait, amelyeket nekünk ad, egyszerűen elvetjük, megtagadjuk. Istennek leginkább az áldások visszatartása fáj. Minden nap sok áldást ad, ame-

lyekről egész egyszerűen nem akarunk tudomást venni. Olyan ez, mintha valakitől ajándékot kapnánk, és az illetőnek az arcába vágánk.

A Szűzanya szavait idézem: *„Kértem, hogy imádkozzatok. Sokan imádkoznak, de szeretet nélkül. Sokan böjtölnek, de szeretet nélkül. Sokan beszélnek üzenetemről, de kevesen követik, mert nincs szeretet a szívetekben. Mélyen meghajoltok, és követitek a törvény betűjét, de nem értitek a lényegét. Sokan beszéltek az egységről, de ti vagytok az elsők, akik elítéletek azokat, akik egységre lépnek, mert nincs szeretetetek. Ha mindazt, amit kértem, szeretet nélkül teszitek, akkor még sötétségben vagytok, még nem akartok békét, hanem háborút.”*

Az Isten Szent, és nekünk el kell ezt ismer-nünk, ugyanakkor gyermeki közvetlenséggel kell közelednünk Hozzá. Azt szereti, ha olyan nyitott szívvel szólunk Hozzá, ahogyan a kisgyermek szól apjához.

Isten bánkódik, mert a világ föllázadt ellene. A törvényei ellen. De Isten megpróbál elérni bennünket nyomorúságunkban. Ki akar emelni közömbösségünkől, langyosságunkból, ami megöli lelkünket. Isten nem szereti a langyosságot, föl akarja szítani a bennünk lévő kicsi lángot, hogy hatalmas lobogással égjen. Jézus mondja: *„A kedvetekért koldussá lettem; és ha Isten odasántikál hozzátok, s a járókelők mégsem ismernek föl, az azért van, mert elborít engem a vér; s elborít e romlott és bűnben élő nemzedék köpése. Ó Föld, milyen mocskos vagy! Megszüntél létezni. Istened jött el hozzád, de te nem ismerted föl.”*

Amikor engem megkért az Úr, hogy szüntelenül imádkozzak, azt mondtam, hogy ez lehetetlen, én nem tudok szüntelenül imádkozni. Mert más feladatom is van. Hogyan imádkozhatnék szüntelenül, amikor például autót vezetek, vagy amikor dolgozom? Amikor imádkozni kell, vagy amikor magamtól akarok, akkor persze, hogy imádkozom, de szüntelenül, egyfolytában nem tudok. És akkor az Úr így szólt: *„Jaj, de sajnállak, Vassula! Nem értettél meg engem! A szüntelen imádság nem azt jelenti, hogy neked 24 órán át kell térdelned. A szüntelen imádság azt jelenti, hogy állandóan tudatában vagy jelenlétemnek. A szüntelen imádság azt jelenti, hogy szomjazol rám. Azt jelenti, hogy vágyakozol utánam, a te Istened után. Ez szavak nélküli imádság. Ez a lélek szom-*

júhozása Istenre. A lélek vágyakozása Isten után. Ez a szüntelen imádság. Ez a főparancs, mert Isten ismeri a szívedet; és ilyen módon ez az imádság szívtől szívig árad. De ahhoz, hogy elérkezz erre a pontra, szükséges, hogy bensőséges kapcsolatba lépj Vele. S meg fogja adni akkor a kegyelmet, hogy képes legyél Őt szomjazni és di-csőíteni.”

Mi Isten városa lehetünk. Mert Isten bennünk él. Mi lehetünk az Ő szentélye. Lehetünk a kertje, a palotája. Lehetünk a temploma, a sátra. Ma olyan a lelkünk, mint a pusztaság, de holnap olyan lesz, mint az édenkert. Mert Isten Szentlelke az életadó, meg fogja tisztítani lelkünket. A Szentlelke úgy fog eljönni hozzánk, mint tisztító víz, mint folyó. Jézus mondta, nem számít, hányan akarják föltartóztatni ezt a folyót, mert senki sem lesz képes megállítani.

Istennel kiengesztelődni annyit jelent, hogy kiengesztelődünk Isten törvényeivel, amelyek arra tanítanak bennünket, hogy szeressük Istent és felebarátainkat. Egy olyan életszakasz után, amikor nem éltünk Isten törvényei szerint, vissza kell térnünk Istenhez. Mindig háborúban állunk Istennel, amikor nem engedelmességek parancsainak. Mondhatja-e valaki, hogy a szeretet főparancsát a maga tökéletességében képes teljesíteni? Mondhatja-e valaki, hogy teljes szívéből, teljes elméjével szereti Istent? Mondhatjuk-e, hogy úgy szeretjük felebarátunkat, mint önmagunkat? Nem. De ha ezt még nem értük el, kérhetjük Istent, hogy legyen a segítségünkre. Ha elhagyjuk, lecsupaszítjuk önmagunkat, a Szentlelke csodát tud bennünk tenni. Megtalálja lelkünkben azt a teret, amire szüksége van. Új életet adó lelket, a feltámadás lelkületét leheli bele, és életre kelt bennünket.

A „diabolosz” görög szó, azt jelenti: „az, aki megoszt”, „aki két részre vág”. Tehát a megosztottság soha nem Istentől van, ez bűn! Mit csinál az ördög? Legyetek nagyon óvatosak! Ha például úgy látjátok, hogy köztetek és más emberek között valami zűrzavar vagy széthúzás van, ez mindig egy nagyobb megosztottság kezdete. Az ördög mindig azzal kezdi, hogy zűrzavart próbál támasztani, félreértéseket és viszályokat kelt. Akkor éreztétek, hogy az ördög közel van hozzátok. Ilyenkor ne beszéljete, menjete be inkább a szobátokba, és imádkozzatek. Akkor távozik az ör-

dög. Tehát ez az ördög három lépése: zűrzavar, utána jön a vita, és végül a megosztottság. – Az idők végét (nem a világ vége!) két jelről fogjuk megismerni: az egyik a hitehagyás, a másik pedig a lázadás lelke. Az a lélek, amely Istent játszik majd, utálja Istent, és bitorolni akarja Isten trónját. Ez azt jelenti, hogy a lázadás lelke, az **Antikrisztus** lelke. Sok antikrisztusi lélek van, akik ellene mondanak Istennek a mi időnkben, és a saját törvényeiket viszik véghez (például az abortuszt). Istent elvetik, és Őt kívánják utánozni abban is, hogy uralkodni akarnak a világon. Ma nagyon sok gonosz erő van, akik pusztítanak, rombolják a hitünket. Agymosást végeznek Isten népénél, és azt állítják, Isten nem létezik, nem fontos. – Egyesek szerint a feltámadást csak szimbolikusan kell érteni. Ez lázadás! Nagyon sötét dolgok történnek, de nem kizárólag alantas események! Ezeket mind megjövendölték már. Az egész menny megrázkódik, megremeg, hiszen hogyan nézhetné Isten tétlenül, hogy a Sátán fölemészti az Ő népét? Azt képzeljük, hogy Isten csöndben szemléli mindezt? Nem, a mi Atyánk soha nem tenne ilyet! Eljön újra, hogy kinyissa a szemünket, és elmondja, mit fog tenni. Más, jó dolgok is történnek. Amikor Jézus kezdetben hozzám beszélt, a papjait Káinokhoz és Ábelekhez hasonlította. Ma szellemi harc folyik. Vannak, akik elhagyták a hitet, és vannak, akik tökéletesen próbálják megtartani Isten törvényét. Ezek a papok Krisztus igazi Ábelei. Mit csinál tehát Isten, amikor ennyire erőteljes a Sátán működése, és megpróbálja tönkretenni az Egyházat? Isten elküldi a Szentlelket a maga teljes erejével, hogy megmentsen bennünket!

Kezdetben, amikor Jézus a második pünkösdéről beszélt nekem, nem értettem, hogy hogyan fog ez majd megvalósulni. Amikor nem értek meg egy próféciát, egy jövendölést, akkor nem próbálok meg analizálni a saját eszemmel. Várom addig, amíg Isten fényt nem ad, hogy felfogjam, vagy az ismeret szava által, vagy pedig úgy, hogy egy megvilágosodás által megláthassam, mit is jelent, és így elmondhassam nektek. Tételezzük fel, hogy van valaki, akit ismertek, aki teljesen halott lelkileg, végletesen közönyös Istennel szemben, nem érdeklí az imádság. Az ő halott lelkének kínja elér az égbe. Isten irgalmából hirtelen elküldi a Szentlelket ennek a halott személynek, anélkül, hogy

bármiféle érdeme lenne. A Szentlélek a feltámadás lelkét leheli belé, felemeli őt, új életet ad neki, és egy tüzet, egy lángot helyez el ennek az embernek a szívébe. Aki ezáltal tanúvá válik, (új) célja lesz. Szomjazik Isten után, és csak iránta van már benne vágy, semmi más után. Az egész élete megváltozott. Egy második pünkösdt kapott. – Látom mindenhol a világban, amerre utazom, hogy sokan jönnek el hallani Isten szavát, mert szomjaznak Istenre, meg akarják tudni, milyen is Isten, mert szeretni akarják Őt. Ezek az emberek az utolsó idők apostolai, amelyről már korábban szólt a jövődőlés. Azért vannak, hogy megelevenedjen az Egyház, és megváltozzon az egész világ. A második pünkösdt az Egyház megújulása lesz. Amikor az Írás új égről és új földről beszél, ez nem fizikai értelemben vett teremtésre utal. Csak a Szentlélek által válhatunk olyan tisztává, mint a menny. Az új ég tehát bennetek lesz, s telítődtek fényvel, mert a régi ég elsötétül. Az új föld pedig azt jelenti, hogy a szívünk sivatagából az Úr egy új paradicsomot, egy új Édent alakít. Mi mindnyájan Isten városává, Isten kertjévé, az Ő szentélyévé lehetünk! Ha Isten bennünk él, akkor már az Ő lakhelye vagyunk. Az új város tehát a mi lelkünk megújulása lesz.

Mennyei Atyánk mondta nekem, nekünk, ami nagyon megérintette a szívemet: *„Reggel hintsd el a szeretet magjait, délben hintsd el a béke magjait, este meg a kiengesztelődés magjait! Majd menj, gyűjtsd be a termést, és ajánld föl nekem, mennyei Atyádnak! És mondom neked, a te jószágod, gyermekeim, megkapja jutalmát a mennyben! Hívlak benneteket odafönről, jöjjetek, engesztelődjete ki velem, és áldásom lesz rajtatok! Térjete vissza hozzám, és örökké fogtok élni!”*

Inkább vállaljuk a szegénységet, a nyomorúságot és mindazt, amit a tanultak és a bölcsék megvetendőnek tartanak; és kérjük arra az egyház(ak) vezetőit, hogy Krisztus Szeretetéért hagyják abba egymás közötti civódásaikat, ne legyenek közömbösek és képmutatóak az egység iránt, és engedjék meg a Szentléleknek, hogy vezesse őket. Hallják meg a Lélek sóhaját, amint kéri, sőt parancsolja, hogy egyesüljünk egy Oltár körül, osztozzunk egy Kelyhen és egy Kenyéren, és együtt, egy hangon hirdessük, hogy egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, egy az Isten, mind-

nyájunk Atyja, aki mindennek fölötté áll, mindent áthat, és mindenben benne van.

A lenyűgöző, Istent dicsőítő, egész ben-sőnket megragadó szakrális estét egy Vassula Ryden által hozott (2006-11-13-án kapott) imádsággal és közös énekléssel zártuk.

ÖRDÖGŰZŐ IMA

Az Úr így szólt: *„E szavakkal bánják meg bűneiket az emberek előttem:*

Uram, Te éveken át elviseltél engem bűneimmel együtt, és (még) meg is könyörltél rajtam! Minden módon félre lettem vezetve, de most már nem fogok vétkezni. Megbántottalak, és igazságtalan voltam, de többé nem leszek ilyen. Ellene mondok a bűnnek, ellene mondok az ördögnek, és ellene mondok a gonoszsnak, ami beszennyezi a lelkemet. Szabadítsd meg lelkemet mindattól, ami ellenkezik a Te Szent voltoddal! Esedezve kérlek Uram, ments meg minden gonosztól! Jöjj Jézus, jöjj most, és végy lakást a szívemben! Bocsáss meg Uram, és engedd meg, hogy megpihenjek Benned, mert Te vagy Védőpajzsom, Megváltóm, Világosságom, és Tebenned bízom! A mai naptól kezdve mindenkor áldani foglak Uram. Ellene mondok a gonosznak és minden más istennek és bálványoknak, mert Te vagy a Magasságbeli, aki messze felülmúlsz minden más istent. Erős karoddal szabadíts meg a betegségektől, a megkötöttségtől, a nehézségektől, és győzd le ellen-ségemet, a Sátánt! Óh Szabadító, siess segítségemre! Ámen.”

Az előadás közönsége